

Kerstpreek 24 december 2022: DE KRACHT VAN HET KLEINE

door Joost Koopmans osa

Bij alle kerstwensen kreeg ik er dit jaar een met de volgende tekst:

*Mijn kerst- en nieuwjaarswensen
staan al wekenlang te koop.
De oud vertrouwde teksten
klinken plotsklaps zo gewoon.*

*Want nu moet alles 'giga'
of tenminste 'mega' zijn.
Wat eens 'subliem' of 'mooi' was
is vandaag een maat te klein.*

*'De beste aller tijden'
en 'de vetste, coolste ooit'.
Die mantra's worden vrijuit
als confetti rond gestrooid.*

*'Immens en overtreffend'
is voortaan de rode draad.
Dat treft ook deze kerstwens,
dus die pas ik nog wel aan.*

*Toch blijft er nog iets knagen,
want als ik me niet vergis,
wil Kerstmis aandacht vragen
voor wat klein en weerloos is...*

Steeds meer

Is het niet waar wat dit gedicht zegt: dat we leven in een wereld die zucht naar steeds meer, steeds beter, steeds hoger?

- We horen van jongeren die lijden onder deze druk, omdat ze een uitvergroete versie van zichzelf moeten zijn;
- we lezen over super gelikte steden, maar de onderlinge verschillen zijn enorm: 60% is welgesteld, 40% kan niet meer rondkomen;
- aan talkshowtafels zoeken gasten vooral hun eigen gelijk, ten koste van inhoud en verdieping;
- na corona nam de vakantierage weer toe en Black Friday speelde in op de behoefte om altijd maar meer te willen.

Een tegengeluid

Het kerstfeest dat wij hier vieren wil een tegengeluid laten horen. Wij vieren dat God geen supermacht is, maar afgedaald in een weerloos kind.

Nog altijd was het zo dat macht gekoppeld werd aan de grootste, de sterkste. Maar de geschiedenis van Bethlehem openbaart ons een God in een kwetsbaar mensenkind. Hij kijkt ons aan van dichtbij, als een kind, een vriend, een ander.

En Hij doet een appèl op ons om, samen met Hem, deze gebroken wereld mooier te maken. Niet mooier met glitter en glamour, maar door te helen wat gebroken is. Dat kun je niet aan instituties overlaten, die kracht tot heling zit hem in de kleine goedheid van mens tot mens.

De kleine goedheid

Het is de goedheid in het dagelijks leven die de wereld een beetje beter en leefbaarder weet te maken. Die iets betekenisvol doet om *de werksfeer* te verbeteren, *de armoedegrens* te veranderen, *voedselhulp* beschikbaar te maken, *eenzaamheidsdrempels* te verlagen, *verwaarlozing* aan te spreken en aan te pakken.

Zeker in grauwe tijden waarin onze aandacht vaak wordt opgeëist door berichten over oorlogsgeweld, maatschappelijke ongelijkheid en politieke onverschilligheid kan de kracht van de kleine goedheid zoveel verschil maken.

Een voorbeeld

Ik wil u één voorbeeld geven en dat gaat over de Vlaamse psychiater Dirk de Wachter. Hij schreef een bestseller onder de titel 'De kunst van het ongelukkig zijn' (Tielt, 2019). Op de achterkant staat te lezen: *'Streven naar het geluk als levensdoel is een vergissing. Streven naar zin en betekenis daarentegen, is waar het leven om draait.'*

Maar nu is hij zelf, 62 jaar oud, ziek door uitgezaaide darmkanker. De ziekte grijpt voort, zijn huid wordt griauw, hij krijgt gedachten als 'tegen een paal aanrijden, dan is het voorbij.'

In een tv-interview wordt hem gevraagd of de mens uiteindelijk niet eenzaam is. 'Ja, we zijn eenzame mensen', zegt hij. 'Maar het is dóór die eenzaamheid dat we gedreven worden naar elkaar. We zijn, in de blik van de ander.'

En dan als voorbeeld: zijn dochter, die vanuit haar architectenbureau haar boterhammen bij hem komt opeten, omdat ze vindt dat hij te lang alleen thuis is. En dan zegt hij: 'in die kleine tekenen van medemenselijkheid ligt zo veel belang. Liefde zit niet in een veel te duur strand, op vakantie, maar in die boterhammen van mijn dochter die ze bij mij komt opeten; of in het thuiskomen na een baaldag, dat er dan wordt gevraagd hoe het is geweest en er iets voor je wordt klaargezet... die handelingen, zo simpel, die gewoonheid is het mooiste wat er bestaat.'

De kracht van eenvoud

Al deze gedachten kwamen bij me op door het gedicht waarmee ik begon, en dat een tegengeluid laat horen op het streven van de mens naar meer meer meer! Vannacht vieren we dat God is afgedaald naar een kind. Geen prinsje in een paleis, maar een vluchtelingenkind in een stal. En in dat eenvoudige kind groeit een kracht, een goddelijke kracht, waarmee hij het kwade door het goede weet te overwinnen.

Deze viering is een uitnodiging in zijn voetspoor te treden, en daarom nodig ik u uit om ons geloof in God en het goede uit te spreken:

Geloofsbelijdenis

'Ik zal niet geloven in het recht van de sterkste.....'

Uit boek:

Een tijd van spreken, p. 26,

Auteur F. Cromphout, Tielt 1971.